

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 25. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-109/11) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — Direktīva 2006/112/EK — 9. un 11. pants — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru personas, kas nav nodokļu maksātājas, var iekļaut to personu grupā, kuras var uzskatīt vienīgi par PVN maksātājām)

(2013/C 171/08)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un D. Triantafyllou, kā arī K. Walkerová un P. Němečková)

Atbildētāja: Čehijas Republika (pārstāvji — M. Smolek, T. Müller un J. Očková)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Dānijas Karaliste (pārstāvji — sākotnēji C. Vang, vēlāk V. Pasternak Jørgensen), Īrija (pārstāvji — D. O'Hagan, pārstāvis, kam palīdz G. Clohessy, SC, un N. Travers, BL), Somijas Republika (pārstāvji — H. Leppo un S. Hartikainen), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — H. Walker, pārstāvis, kam palīdz M. Hall, QC)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 9. un 11. panta pārkāpums — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru personām, kas nav nodokļu maksātājas, tiek atļauts kļūt par PVN grupas biedriem

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Dānijas Karaliste, Īrija, Somijas Republika, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 160, 28.5.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 25. aprīļa spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Jyske Bank Gibraltar Ltd/Administración del Estado

(Lieta C-212/11) ⁽¹⁾

(Finanšu sistēmas izmantošanas noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un terorisma finansēšanai nepieļaušana — Direktīva 2005/60/EK — 22. panta 2. punkts — Lēmums 2000/642/TI — Kredītiestāžu pienākums ziņot par aizdomīgiem finanšu darījumiem — Iestāde, kas darbojas pakalpojumu sniegšanas brīvības režīmā — Par informācijas vākšanu atbildīgās valsts finanšu ziņu vākšanas vienības identificēšana — LESD 56. pants — Šķērslis pakalpojumu sniegšanas brīvībai — Primāri vispārējo interešu apsērums — Samērīgums)

(2013/C 171/09)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Jyske Bank Gibraltar Ltd

Atbildētāja: Administración del Estado

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Supremo — Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 15. lpp.), 22. panta 2. punkta interpretācija — Valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem kredītiestādēm, kas darbojas tās teritorijā bez pastāvīgas pārstāvniecības, pieprasīt informācija obligāti un tieši jāsniedz šīs valsts atbildīgajām iestādēm

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, 22. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kredītiestādēm, kas savu darbību šīs valsts teritorijā veic pakalpojumu sniegšanas brīvības režīmā, tiek prasīts sniegt noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas apkarošanai pieprasīto informāciju tieši šīs dalībvalsts finanšu ziņu vākšanas vienībai, ja vien šis tiesiskais regulējums neapdraud nedz minētās direktīvas, nedz arī Padomes 2000. gada 17. oktobra Lēmuma 2000/642/TI par sadarbības pasākumiem starp dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām attiecībā uz informācijas apmaiņu lietderīgo iedarbību.

LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam šāds tiesiskais regulējums nav pretrunā tad, ja tas ir pamatots ar kādu primāru vispārējo

interesu apsvērumu, ir piemērots, lai nodrošinātu ar to sasniegt gribētā mērķa sasniegšanu, nepārsniedz šā mērķa sasniegšanai vajadzīgo un tiek piemērots nediskriminējoši, par ko valsts tiesa pārliecinās, ņemot vērā šādus apsvērumus:

— šāds tiesiskais regulējums ir piemērots, lai sasniegtu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas mērķi, ja tas attiecīgai dalībvalstij ļauj faktiski uzraudzīt un apturēt aizdomīgus finanšu darījumus, ko veic valsts teritorijā pakalpojumus sniedzošās kredītiestādes, un vajadzības gadījumā veikt kriminālvajāšanu attiecībā uz atbildīgajām personām un tās sodīt;

— pakalpojumu sniegšanas brīvības režīmā strādājošajām kredītiestādēm šajā tiesiskajā regulējumā noteiktais pienākums var būt šā mērķa sasniegšanai samērīgs pasākums, ja pamatlīstas faktu iestāšanās laikā nav bijis iedarbīga mehānisms, kas nodrošinātu pilnu un pilnīgu sadarbību starp finanšu ziņu vākšanas vienībām.

(¹) OV C 226, 30.7.2011.

Tiesas (desmitā palāta) 2013. gada 25. aprīļa spriedums — Eiropas Komisija/Slovākijas Republika

(Lieta C-331/11) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/31/EK — Atkritumu apglabāšana poligonos — 14. pants — Esošs poligons — Poligona projekta un darbības uzlabošanas plāna neesamība — Eksploatācijas turpināšana)

(2013/C 171/10)

Tiesvedības valoda — slovaku

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Marghelis un A. Tokár)

Atbildētāja: Slovākijas Republika (pārstāve — B. Ricziová)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 1. lpp.) 14. panta a), b) un c) punkta pārkāpums — Atkritumu poligona Žilina-Považský Chlmec eksploatācijas turpināšana, lai gan nav poligona projekta un darbības uzlabošanas plāna

Rezolutīvā daļa:

1) Izsniegt atļauju poligona Žilina-Považský Chlmec eksploatācijai bez poligona projekta un darbības uzlabošanas plāna un galīga lēmuma attiecībā uz eksploatācijas turpināšanu, pamatojoties uz apstiprinātu poligona projekta un darbības uzlabošanas plānu, Slovākijas Republika nav izpildījusi Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 14. panta a)–c) punktā paredzētos pienākumus;

2) Slovākijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 282, 24.9.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 25. aprīļa spriedums (High Court of Ireland (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Thomas Hogan u.c./Minister for Social and Family Affairs u.c.

(Lieta C-398/11) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Tiesību aktu tuvināšana — Darba ņēmēju aizsardzība darba devēja maksātspējas gadījumā — Direktīva 2008/94/EK — Piemērošanas joma — Uzņēmumu papildu pensiju programmas — Definēta pabalsta un līdzsvarotu izmaksu programma — Līdzekļu nepietiekamība — Minimālais aizsardzības līmenis — Ekonomikas krīze — Līdzsvarota ekonomiskā un sociālā attīstība — Attiecīgās dalībvalsts pienākumi līdzekļu nepietiekamības gadījumā — Dalībvalsts atbildība nepareizas transpozīcijas gadījumā)

(2013/C 171/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power un Walter Walsh

Atbildētāji: Minister for Social and Family Affairs, Īrija un Attorney General

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — High Court of Ireland — Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/94/EK par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā (kodificētā versija) (OV L 283, 36. lpp) 1. panta 1. punkta un 8. panta interpretācija — Uzņēmumu papildu pensiju programmas — Šo programmu resursu nepietiekamība — Valsts tiesiskais regulējums, kurā nav ietverts juridiskais pamats, kas ļautu darba ņēmējiem saņemt pabalstu no darba devēja pēc tam, kad pasludināta uzņēmuma maksātspēja — Attiecīgās dalībvalsts pienākums veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai aizsargātu darba ņēmēju intereses — Apstākļi, kas jāņem vērā valsts tiesas tiesnesim, izvērtējot šī pienākuma izpildi

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/94/EK par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā ir interpretējama tādējādi, ka tā ir piemērojama bijušo darbinieku tiesībām uz vecuma pabalstiem no uzņēmuma papildu pensiju programmas, ko ir izveidojis viņu darba devējs;